

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **večer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 27. junija.

Vnanja politika suče se o Egiptu, okolo katera, kakor okolo vroče kaše, velevlasti preže pričakovaje, kdo se bode opekel pri tem vprašanju, komu na korist razpletel se bode ta voz in čegav vpliv bode naposled pripoznan merodajnim. Da si je gotovo, da se pri ustji Nila razpravljajo evropska vprašanja, da ondi tekmuje Bismark s Freycinetom, in da je tudi Rusija v deželi nekdanjih Faraonov prav močno angažirana, vendar nas to vprašanje ne zanima toliko, ker je kraj sicer malih, a vevvažnih dejavij nam precej oddaljen, in si v svojej prirojenej lahkoživnosti mislimo, da tam dole zane-teni požar ne more preko mokrega morja, da ima to vprašanje za nas le v tem nekoliko pomena, da se krivonosi rod Abrahamov pomnoži za nekoliko stotín.

V notranjih deželah pa se obravnavajo pravde. Tiskovno pravdo v Celji smo uže prebili in pri tej priliki pridobili si jako neugodne pojme o omiki in uljudnosti Celjanov, ki niti tujcev in popotnikov, ki pridejo v njihovo ozidje, ne puste pri miru in jih insultirajo v javnih prostorih. Pravda nenavadno lokavega in predrznega kavalirja Hoffmanna na Dunaji kaže nam živo podobo iz tako imenovanih boljših krogov, pa nam nikakor ne privošči pogleda za kulise in tamkaj nakopičene pikantne tajnosti, zato nam je uže precej jednako, bode li obtoženec krivim spoznan ali ne.

Tretja velika pravda vrši se v Lvovu, kjer stoje pred sodnijo veleizdaje obtoženi Rusini. Tudi o tej delikatnej stvari nij, da bi pisali preveč obširno, k večjemu bi se smelo opomniti, da kakor smo čuli in v raznih časnikih tudi čitali, tudi drugod prihaja denar preko granice v deželo in to ne samo za literarne namene, pa

Ker o vseh teh stvareh ne kaže pisati, dali bodemo za denes zopet naše nemškutarje v „stope“, kajti te vrste ljudje postajajo vedno predrznejši in neznosno arogantni, kakor kaže dopis v „Deutsche Zeitung“ pod naslovom: „Die Stellung der Deutschen in Krain“. Kdo je ta članek pregeljal, nam nij znano, gotovo je samo to, da je to mož biti mož nezrelih možjanov. Takoj v prvem stavku zatrjuje namreč, da je zdanja vladna zistema k temu pripomogla, da se vzbuja narodno čuvstvo Nemcev. Nu dobro, zakaj pa potem napadate vlado in se repenčite na vse kriplje, namestu da bi želeli, da bi zdanja vlada ohranila se še dolgo vrsto let, da vam bode mogoče priti do pravega nemškega čuvstva?

Trditev, da je „nemška kultura v Kranjskej tako potrebna, kakor vsakdanji kruh,“ mora se čitati narobe, tako namreč, da je nemškeje kulturi ali vsaj njenim zastopnikom mej nami, potreben vsakdanji kruh, zato so prišli k nam, zato naj bi bili malo bolj pohlevni in dvorljivi. Ne bomo sledili nemčurskemu pisarju po vseh ovinkih njegove jeremijade o napredku slovenstva po deželi, ker bi mu s tem skazali preveč časti in važnosti, a jeden stavek je tako ohol in širokousten, da ga ne moremo in ne smemo prezirati. Ta stavek se glasi: „Der Deutsche ist in Krain der alleinige Repraesentant der Intelligenz und des Kapitals.“

Uže jedenkrat smo povedali, da pravi omikaneec še nikdar nij bil bahač, in tisti še nikdar pravi bogataš, kdor vedno tolče ob žep in cvenkeče z drobižem.

Omenjeni stavek nij družega nego ošabna laž, nesramnost brez uzroka. Kje pa je vaša inteligenca, v čem se pojavlja? Koliko leposlovnih in vednostnih del pa imate sploh na duši, vi vsi, ki se štejete

mej Nemce v Kranjskej? Vsi vaši duševni proizvodi komaj napolnijo tesne predale jetičnega tednika in še tega bi ne zmogli, da vam ne pomagajo inserati in da nij slovenskih listov, ki vam dajejo tvarino. Niti jedne številke bi ne spravili na dan, ko bi slovenskega časnikarstva ne bilo.

In vaš kapital je — kranjska hranilnica! Ona vzdržuje vam filharmonično društvo, ona brani glavno vašo trdnjavo pogina, kranjska hranilnica ima vsikdar še kak grošiček za vas in zadnje dni je zopet globoko segla v žep in odločila 3000 gld. za gledališče. To je ona in ista hranilnica, katero je prebivalstvo cele dežele spravilo na denašnje stališče, v prvej vrsti pa slovenski kmet, kajti samo iz treh gorenjskih sodnijskih okrajev (Škofja Loka, Kranj in Radovljica) vloženih je nad šest milijonov goldinarjev.

Pregovor sicer pravi: „Kdor ima dosti špeha, lahko škornje ž njim maže“, vendar bi se mi usojali nekoliko dvomiti, da je kranjskej hranilnici, ki je vendar le samo denaren zavod, na prosto voljo dano, da je sploh prav in solidno, podpirati vsa nemčursko-strankarska podjetja v tolikej meri in se tako nekako strastno postavljati v vedno protislovje z ogromno večino prebivalstva in tedaj tudi interesentov.

Če pa hranilnica prestane biti vaša pokroviteljica, potem je tudi vaša glorijska pri kraji in ne vemo, kdo bode hotel potem predstavljati vaš kapital, kajti v denarnih zadevah so ljudje jako občutljivi in kočljivi, in v lastni žep marsikdo, ki je kot ravnatelj kacega denarnega zavoda pri raznih prilikah votiral znatne vsote, vendar le nerad posegne.

Tedaj le malo bolj krotko in bolj pametno in

LISTEK.

II. pismo „vrhniškega pohajkovalca“.

„Ich bin kein Freund der Traurigkeit“ — odlomek iz stare veličastne pesni v ustih mladega maločastnega vrhniškega nemškutarja.

Gospod urednik!

Za Boga! Vi še vprašate, zakaj da Vam ničesar več ne pišem? Jaz in Karel Obreza v najinih žilah nijmava bele krvi! Če torej Vi, gospod urednik, greste objaviti skrivnostno pismo, ki ga pišem jaz in je popisan od Karla Obreze, ali nama ne sme vzrasti greben? Jaz ne vem, kaj bi bilo tako čudnega pri tem. In če denem jaz gospoda Alojzija Mulleya mej valarje ter mu pretarem malo stare njegove kosti, — ali mora gospod Alojzij Mulley to vedeti, in zakaj bi on ne smel na stare dni mirno sedeti na svojih „lorbarjih“ ter uživati svojih postranskih kupčij zlate cekine in srebrne tolarje? Kadar boste Vi, gospod urednik, toliko otrobi povežali, kakor jih je gospod Alojzij Mulley, in kadar boste toliko kozolcev preobrnil v večno čast in slavo kranjske nemškutarije, kolikor jih je gospod Alojzij

Mulley — tedaj boste tudi Vi rekli, da ste si zaslužili „pokoj“ ali „otium“, kakor bi rekel stari Rimljan ter še pristavil: „cum dignitate“. „Otium cum dignitate“ — pokoj v častéh! O, sladka zavest onemu, ki na starost uživa pokoj v častéh, „otium cum dignitate“! Torej, gospod urednik, dajmo gospodu Alojziju Mulleyu „otium“, če tudi „sine dignitate“, pokoj, če tudi „brez časti“. Medalij, svetinj in družih tacih častij mi ne bodemo pripenjali na gospoda Mulleya stare prsi, — na zelniku nemškem, ki ga je s skromnimi svojimi močmi obdeloval svoje žive dni, tam rastejo njegovih častij plevelnati vršiči! Mi pa privoščimo gospodu Alojziju Mulleyu mir in pokoj, sam na sebi brez častij, in to tem bolj, ker vpokojljeni ta sodnik še zdaj — ne vemo, ali prisiljen ali neprisiljen? — opravlja notarske posle, kar je zopet dokaz, da gospod Mulley potrebuje miru in pokoja! Requiescat in pace! — Vedite torej, gospod urednik, da ste nas pretresli, mene, Karla Obrezo in Alojzija Mulleya, ker ste objavili pismo, ki je bilo pisano samo za Vas! Ali kaj to, mojemu prijatelju Ješprenčku bi se bila kmalu huda zgodila, ko bi Bog ne bil odvrnil nesreče! Tisto jutro, ko je bilo Vaše hudo delo uže storjeno in se je tako čitalo moje pismo po Vrhniki, bila je v zvoniku sv. Lenarta ura osem. V tistih trenutkih po osmih se vse nekako

zgane tudi na Vrhniki, kakor drugod po velikih in malih trgih, kjer imajo sodnije, davkarije in še kaj več. Torej o tem času so tisto jutro priplavali na površje tudi taki mehurčki, ki se navadno o tej uri še gugaljejo po „posteljah prožnih“, kakor poje Koseski. Ti mehurčki bili so Vam vrhniški nemškutarji, ki so se tedaj postavili na križpot, koder mora koj po osmih priti vse, kar nosi na Vrhniki solnčnike in „parasole“. In napeli so nemškutarji svoje oči ter dobro gledali, kdaj da pride tisti, ki ima pisan solnčnik, — kajti pisan solnčnik je imel Ješprenček in ta je prijatelj „pohajkovalca“, in če imamo tega, dobimo tudi „pohajkovalca“, ki nas je v „cajtenge“ dal: tako daleč seza tudi nemškutarjska pamet, mislimo vsaj. Torej tako so čakali in oči napenjali! Ali gospoda Ješprenčka nij hotelo biti, in če je bil, vsaj poznali ga nijso, ker seboj pisanega solnčnika tedaj nij imel! In prav pametno je bilo to, da ga nij bil vzela seboj! Kajti takoj bi ga bili izpoznali in obsuli bi ga ter opikali, samo za tega delj, ker včasih pohajkuje s „pohajkovalcem“! In ne vem, kako bi se tedaj izšlo z mojim prijateljem, ker vrhniški nemškutarji so sicer mehurčki, ki jih najmanjša sapica lahko odnese v Krvave Peči, ali resnica je, da so tudi sveto navdušeni, — in česa vsega človek ne stori v svetej svojej navdušenosti, posebno če je

nikarte preveč poudarjati svoje inteligence in kapitala, ker je to le malo umestna bahačarija.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. junija.

„W. Ztg.“ javlja, da je sekcijski šef Al. pl. Czedik imenovan sekcijskim šefom extra statum v trgovinskem ministerstvu in predsednikom vodstva državne železnocestne vožnje na Dunaji.

Dr. Schönerer je konečno vender le iztaknil vratca, pri katerih bi se dalo dr. Herbstu in nemško-liberalnej stranki pritihotapiti do krmila in vodstva v naši Avstriji. Česar zmogli niso strastni napadi, poulične demonstracije in parlamentarni škandali, velikonemški parteitag in shodi, hinavsko stokanje in premišljeno prilizovanje: to naj doseže združenje Avstrije z Nemčijo na colnem in gospodarskem polji. Ta nevarna misel porodila se je v vročej glavi Schönererjeve, in kar nij šlo, kakor znano, pred tremi leti, to naj bi se izvršilo zdaj. Za tega delj je nedavno popotoval dr. Schönerer v Vratislavo ter oznanjeval tam pogreti nauk o novejši avstrijsko-nemški in gospodarskih zadevah. Pričakovati je bilo, da v jedno sapo nemški listi pobité, ocenit najnovejši govor „Svetelskega filozofa“, kakor se dr. Schönerer imenuje. Storili so tako, ali zdi se nam, da ta pot niso bili tako navdušeni, kakor druge kratki v taci prilikah, — ker mogoče se jim je vender le začelo svitati, da nij varno, igrati se z ognjem. Pač pa se je napeljala agitacija v priprostem narodu in nedavno prilezla je v Kremzu na Spodnjem Avstrijskem na dan resolucija tamošnjega nemško-narodnega društva v tem veliko-nemškem smislu. Nekov dr. Stingl, znan komičen patron, predlagal je resolucijo, naj bi se združila Avstrija z Nemčijo na colnem polji, češ, da tako se bode spodnje-avstrijsko vino brez colnine izvažalo v Nemčijo in pa nemško-liberalna stranka pride v Avstriji zopet na krmilo! Resolucija ta sprejela se je, dr. Stingl pa ima zdaj veiko zaslugo, da je svetu naznanil, kam prav za prav pes taco moli. In mi se zdaj tudi vprašamo, ali je to tista državna stranka, ki pravi, da cesarja brani zoper dežele, ki pa hoče cesarstvo samo spraviti pod brezobzirno trgovinsko politiko Bismarkovo? Ali je to tista nesebična in prestolju udana stranka, ki zdaj prodaja za čušo kislega vina samostojnost naše države? Pri Bogu! mi nujmamo razloga, zavdati Herbstu in njegovo stranko, da gre v klet razvijati zastavo političnega svojega prepričanja. In vino veritas — pravimo tudi mi. — V tem je zanimljivo, kar se „Politik-i“ brzojavlja 24. t. m.: „Ker se neprenehoma dela na to, da bi Avstrijsko-Ogerska v gospodarstvu združila se z Nemčijo, povprašal sem na zanesljivem mestu, kako kaj vlada misli v tej zadevi. Odgovor bil je jasen in določen. Pri gospodarskih stvareh rahločutnost premine, kakor tudi v denarstvenih. Če se pomisli, s kakšno težavo se je sklenila z Nemčijo pogodba o colnini in kupčiji, potem nobenega ne mika delati na kaj tacega, kar ravno potrebno nij, kar pa bi vzbudilo neizogibljive boje zavoljo dobičkov in bi gotovo ne utrjevalo po-

litične zveze mej Avstrijo in Nemčijo. Če si pa opozicija hoče dolg čas preganjati z gospodarskimi utopijami, stori naj to na svoj račun. —“

Vnanje države.

Bolgarski minister vnanjih poslov postane baje ruski general Sobelov, vojni minister pa baron Kaulbars, tudi ruski general. To bi se bilo določilo, ko se je knez Aleksander mudil zadnjič v Petrovem Gradu.

Angleška spodnja zbornica potrdila je s 132 glasovi proti 30 član 12 irskega nujnega zakona, kateri dovoljuje vladi, vse tujce, ki so deželnemu miru v kvar, pregnati iz Velike Britanije in z Irskega.

Konferenca v Carjem Gradu imela je v nedeljo drugo svojo sejo. Sklenilo se je, še enkrat pozvati Turčijo, da naj pošlje v zborovanje zastopnika in se tako udeležuje posvetov glede egiptovskih razmer. Še vedno upajo, da se sultan dá pregovoriti, kar je pa malo verjetno, če se ozir jemlje na opomnjo ministra vnanjih poslov, Said paše, ki je baje dejal, da se pravi kalifa razžaliti, če se konferenca snide brez Portinega poverjenika. Kdaj da se snide konferenca v tretjič, še nij znano. Poroča se, da bodeta prihodnjič zastopnika Francoske in Angleške predlagala, da se mora odstraniti Arabi paša, in kako da bi se to doseglo, o tem se bodo razgovarjali članovi konference pri prvem shodu. Posebno angleški kabinet sili na to, ali Arabi paša — ta ravno je zajec za grmom. Če je tega hujskača sultan zopet zadnjič pohvalil ter mu celo dal Medšidje red prve vrste, po tem je razmera mej njima jasna in jasno je tudi, da ima Arabi paša trdno zaslombo. Arabi sam se je izrazil v lice Standardovemu korespondentu, da se Angleške niti ne zdi, v kakšno nevarnost bi se vrgla, če bi se hotela dotakniti pravic in svoboščin egiptovskega naroda. Arabi paša se čuti, in sultan nijma najmanjšega greha pri tem. — Uradni nemški listi se zdaj izjavljajo, kako da se o konferenci sodi v Berlinu. Poglavitna in merodajna misel je ta, da konferenca ne more ničesar doseči brez Turčije, še manj pa proti njej.

Dopisi.

Iz Kamnika 26. junija. [Izv. dop.] Tudi v našem mestu ustanovilo se je prostovoljno gasilno društvo. Pri denašnji volitvi so v društveni odbor izvoljeni: Podpoveljnikom gosp. Josip Močnik, lekarnik; blagajnikom Makso Veršec, mestni tajnik; tajnikom Alojzij Vremšak, uradnik; poverjeniki: Hrastnik Franjo, Grašek Jernej in Fischer Franjo. Za poveljnika gasilnega društva se bo vršila ožja volitev prihodnjo nedeljo, ker je za veljavnost treba nadpolovične večine oddanih glasov. Gospod Franjo Rode dobil je namreč 18, gosp. Janez Kecel pa 17 od 38 oddanih glasov. Naše novo gasilno društvo bo imelo slovensko poveljstvo.

Prihodnjič več o tem.

Iz Tomaja 25. junija. [Izv. dop.] (Vabilo.) „Sežansko-komenko učiteljsko društvo“

bode zborovalo v 6. dan julija t. l. ob 10. uri dopoldne v Lokvi. — Na dnevnem redu so pričujoče točke: 1. Prvosednikov pozdrav; 2. prečita se zapisnik minolega zborovanja; 3. o praktičnem zgodovinskem pouku — predava g. Kantè; 4. kako nam je vspešno poučevati petje v narodnej učilnici — govori g. Pelicon; 5. o šolskih boleznih — g. Hrvatini; 6. razni nasveti.

Uljudno vabi č. g. članove, da se v obilem številu snidó k imenovanemu zanimljivemu shodu

Prvosednik „sežansko-komenskega učiteljskega društva“.

Iz Trsta 23. junija. [Izv. dop.] Poročali ste uže, da so prodrli 4 kandidatje „Edinosti“ in 2 kandidata, katera sta na svojo pest kandidirala; denes vam hočem to natančneje poročati:

V I. razredu je zmagal po jako burnem volilnem boji z ogromno večino od društva „Edinosti“ priporočeni konservativec, J. Pagan proti zloglasnemu „progressistu“ dr. Goracuchiju, kateri je komaj mej 250 oddanimi glasovi 80 jih vjel. Boj je bil v tem razredu v istini živahen, ako pomislimo, koliko denarja so stale „progressovce“ razne južine in dobro plačani agitatorji, katerih je imel okolo 30. Na dan volitve so se zbirali Goracuchijevi pripadniki v neke gostilni pri sv. Jakobu, jeli in pili so na vse pretege in vsak hip je prilezel kak plačan „špijon“ ogledovat na volišče, kako da se stvar vrši, in vsaki je z veliko nezadovoljnostjo krenil v glavni stan. Jednega teh špijonov so vrli Škedenjci dobro odgnali s „fuora špija“. Vse je pričakovalo izida volitve in ko je vender ta bil naznanjen, zavorili so „živio Pagan“, „m. . . per Goracuchi“; vračajoči se proti Škedenju peli smo „Hej Slovenci“; zopet so rešili vrli Škedenjci svojo narodno čast. „Progressiste“ ta okraj okolo 1000 gld. stane in gotovo ne bode kmalu kandidiral v tem okraji dr. Goracuchi.

V II. razredu nij bilo toliko nevarnosti, kajti lahoni nijso postavili nobenega kandidata, ker v tem okraji bi bilo vse zastonj in so tako zanesljivi narodni možje, da ko bi se vsi „progressisti“ vanj vrgli, bi nič ne opravili. Tu so izprevideli, da z glavo ob zid tleči nij dobro. Izvoljen je bil poprejšnji mestni odbornik Ant. Dejak. Ravno tako se je zgodilo v III. razredu, samo s to premembo, da je bil nasprotni kandidat, katerega so nekateri priporočali in volili, tudi izvrsten narodnjak, a naposled so izprevideli, da je boljše, ako skupno delajo in tudi varneje za vzgled drugim volitvam, in izvoljen je bil vrli Štefan Nadlišek.

V IV. razredu je bil tudi ljut boj, v katerem smo pa žalibog! podlegli. V tem razredu je zmagal nek Alessandro Cesare, Italijan po krvi, dozdej v političnem delovanju nepoznana oseba; razvidelo se

nemška! Z jedno besedo, moj prijatelj gospod Ješprenček bi imel sitnosti, če bi bil izpoznan; saj se je itak našlo svetopisemsko deklè, ki je vprašalo tega mojega prijatelja, ali on pozna „pohajkovačca vrhniškega“! In on je šel ter dejal, da me ne pozna. Bog vé tedaj, kolikokrat me je pa ta zatajil, svojega prijatelja!

Glejte tedaj, gospod urednik, koliko tujih grehov ste si nakopali, in nij zastonj, da sem se jaz moral jeziti. Za tega delj sem se pa srdil na Vas. Ali še drug uzrok je bil, da Vam toliko časa nijsem nič pisal iz teh mojih hribov. Pogreznil sem se namreč bil v globoke študije, šel sem mej učenjake in brodil po starih folijantih — dolgo časa. Kadar kak Ižanec pobere na cesti star podplat ter ga nese k Dragotinu Dežmanu, tedaj plane Dragotin Dežman v zgodovinske študije ter brska toliko časa, dokler ne najde, da ta izanski podplat je bil uže sto let pred Kristusovim rojstvom na svetu! Tako sem vzel tudi jaz stare bukve v roke in sicer ne zaradi izanskega podplata, ampak zavoljo Karla Obreze na Vrhniki! In zavoljo njega preštudiral sem vse manihejce in adamite, pikardiste in hotentote, ki so kdaj ali še dandenes hodijo nagi okrog, vse to zavoljo Karla Obreze! In našel sem zapisano, da se je bil naš očak Adam pokrtil s figovim listjem, ker ga je bilo sram, — a da se Karel Obreza rajši odkriva,

ker ga nij nič sram. In našel sem tudi ta razložek, da Adam, ki ga je bilo sram, nij bil omikan, a da je Karel Obreza pil iz korca kranjsko nemškutarsko oliko, in ga vender nij nič sram! Tudi me je vrlo zanimalo — vse zavoljo Karla Obreze — vprašanje, kako so ljudje razodevali in kazali svoje veselje in dobro svojo voljo. In našel sem v zgodovini, da so se ljudje v svojem veselji k večjemu na glavo postavljali ali pa morda à la ptujski Mihelitsch „die Wacht am Rhein“ prepevali in pri tem klofute dajali. Tega pa nikjer in v nobenem veku našel nijsem, da bi si ljudje iz preoblega veselja obleko trgali raz sebe, kakoršno navado ima vrhniški nemškutar Karel Obreza, katerega pač nij nič sram! Če se poje: „Ich bin kein Freund der Traurigkeit“ in se pri tem tako z obleko agira, kakor je to storil Karel Obreza, ki ga nij nič sram, potem je to brez dvombe kranjsko-nemškutarske omike najpoznejši jesenski cvet! In vsekali bodemo nemškutarsko to junaško delo tudi na tisti spomenik, ki ga kmalu postavimo nemškutariji na grob! Kajti potomcem je treba povedati in zapisati tudi tisto, česar naj se varujejo, če nečejo, da jih ne bode nič sram, kakor to nij nič sram vrhniškega nemškutarja Karla Obreze! Ko pa tako sodimo, treba pomisliti dvakrat, da je Karel Obreza nemškutar, in takoj ga bomo sodili milostniše! On je nemškutar in on se sme

ravnati po besedi in „viži“, kakor jo je zapel nemški Heine:

„Ich bin kein Römlich, ich bin kein Slav“;
Ein deutscher . . . bin ich,
Gleich meinen Vätern. Sie waren so brav
So pflanzenwüchsig, so sinnig.

Sie spielten nicht mit Galanterei
Frivole Lasterspiele;
Sie trabten täglich, frisch-fromm-fröhlich-frei,
Mit ihren Säcken zur Mühle.“

Karel Obreza sme peti to pesen in to je velik „milderungsgrund“, če tudi se bi dalo pohujšanje, in naj se zaredé zalege manihejcev in adamitov, pikardistov in hotentotov tudi na Kranjskem, zakaj pa ne?

Opisavši Vam svoje študije, ki so se mi zadnje dni vrtele okrog adamitov in Karla Obreze, povedal Vam bi zdaj rad tisto „stórijco“. Saj vem, da ste uže radovedni, „kako pa je to bilo!“ Ali, gospod urednik, — ko bi Vam jaz zdajci rad takisto pripovedoval, godi se mi pri svetu tako, kakor tistej gospici, ki so jo bili v sodnijo poklicali za pričo! Tedaj je gospod sodnik hotel vse vedeti in povpraševal jo je po rečeh, ki si jih gospica niti misliti neče! Ali ona da bi morala to govoriti! Zatorej nij nič čudnega, da je gospico rudečica polila in da je morala vzdihniti: Oh, ko bi človek mogel vse tako

bode kmalu, s katero stranko da bode potegnil; mislimo, da proti vladi ne bode hodil, ker ta mu daje lep zaslužek, kajti on oskrbuje dalmatinske pošte, in te mu neso okoli 20.000 gld. Da je ta človek zmagal proti odločno narodnemu, temu se ne bode čudil oni, kateri je opazoval delovanje raznih podkupljenih izdajic, kateri so omahljivejše volilce lovili na liter in morda nekatere še celo na „cvenk“, kar je skoraj gotovo, ker še par dnij po volitvah okolo razsajajo; to se dozda še nij zgodilo, ker ljudje sicer le ob poštenem zaslužku žive, a te izdajice lahko pijó 4 do 5 dnij vkup za izdajske groše. Posebno so pripomogli k temu izidu volitve: mežnar rojanski in „capovilla“ (toliko, kakor pri nas župan) barokovljanski in dva gostilničarja na Greti, kateri so v soboto večer volilce lovili in vabili v te gostilne in pri dobri kapljici lehkoverne volilce pregovorili in z raznimi obljubami preslepili, da so volili „Cesarea“. Srce me boli, ako pomislim na Rojan in leto 1868, ko je bila otvorjena žalibog! mirno v gospodu zaspala čitalnica, in ravno te čitalnice zastava je bila s krvjo krščena, a denes so nekateri neznajnejši prodali staro Rojan za nekaj litrov vina, a zagotovim vas, da pri prvi volitvi bode ta ljulika s korenino izruvana.

V V. okraju pa je zmagal „bogataš“ Burgstaller, katerega je častilakomnost tako daleč gnala, da je pričel na svojo pest agitirati in kandidirati. A čujte, kakšna sredstva je rabil ta „openski lord“, kateri hoče in misli temu okraju tako zapovedovati, kakor kak „irski lord“, (vsaj velikokrat se je uže izrazil: „moj okraj“ „mio distritto“), in kakor da bi bili vsi narodni volilci njegovi „sužnji“! Teden pred volitvijo, ko je neke ljudi plačal, da so začeli zanj agitirati, postal je ta mož blagodušen in daroval 100 gld. openskim ubogim, 100 gld. cerkvi in openskeje domačej godbi 30 gld. Res bi rekel človek velikodušnost, a tu je politična velikodušnost in to radi tega, da je bolj vzbujalo volilce, njega voliti, z mislijo: „bogati in dober gospod“, in ravno tu mi pride na misel, da je res, kar je nekdanj „Narod“ očital Hočevanju, da „zlat osel“ čez visok zid skoči. Tudi je veliko pomagalo k tej izvolitvi, da je openski župnik pri pridigi ščuval na naše vrle narodne može, katere sicer spoštuje ves okraj, a ta jih je imenoval zapeljivce, spake, zmaje in Bog zna kaj še vse. Ali mar ta stvar spada v cerkev? Ako je g. Burgstaller tako velikodušen, lahko bi preje ali pozneje daroval omenjene svote, ne pa ravno o času volitev, in zaradi tega sklepamo, da to nij prava velikodušnost, ampak politično zvita agitacija. Gosp. župniku pa bi svetovali, ako našej svetej narodnej reči koristiti neče, naj raje vse pri miru pusti, ne pa ščuva na poštene narodnjake. —

povedati! — Ko mi je gospica stvar prijazno razkladala, sem se jej jaz smijal (vem, da mi je gospica uže odpustila!) in tedaj nijsem mislil, da predno preteče leto in dan, zašel bodem tudi jaz v tako ozek klanec! Tedaj se nijsem bil spomnil, da so pod solncem tudi reči, ki si jih človek ne upa povedati, katere pa Karel Obreza brez sramu dela!

Zdaj vem tudi jaz, da se „vse ne da tako povedati“, in ko Vam hočem ono stórijco povedati, sili mi kri v obraz, in sram me je pisati! Kajti jaz nijsem nemškutar Karel Obreza, ki ga nij sram tisto delati, o čemer le govoriti zdi se drugim nespodobno in sramotno! — Kako naj torej jaz uravnjam, da boste Vi slišali stórijco, mene pa sram ne bo, če jo povem? Morda bode prav tako, če Vam pošljem raztrgan telegram, kakor smo jih dobivali časih s turškega bojišča, od koder se tudi nij smelo vse kar tako povedati. Tako-le obstriženo pismo naj Vam govori:

„. Velikonočni ponedeljek šel se je Obreza predstavljat za župana „Pod Lipo“ . . . V farovži pijača . . . dobre volje . . . zvečer še na Vrhniki . . . 15 oseb . . . tudi ženskih . . . prezident Karel Obreza poje: „Ich bin kein Freund der Traurigkeit . . . ongavi z obleko . . . Obreza . . . jedna, dve, tri! . . . nij obrezan . . . jasno je . . . veliko osupnenje . . .“

V VI. okraju pa je zmagal naš vrli Nabergoj, a tudi v tem okraju je pričel nek vzišeni gospod, kateri je sicer Slovan, proti njemu delati, a zadnje dni se je vender spokoril; nasprotna kandidata sta bila dva, nek Mauroner in Košuta, kateri zadnji je za 160 litrov vina plačal, da je 42 glasov vjel in to večinoma od Križanov. Lahon Mauroner pa je toliko glasov vjel, da gotovo ne bode več kandidiral v naši okolici, namreč 5 — reci pet.

Torej živeli narodni okoličani! Zdaj pa delajte, da iztrebite ljuliko in polovite vse „čuke“ v mrežo, izdajicam pa odkrite očitno obraz pred poštenim slovanskim svetom!

Domače stvari.

— (Petindvajsetletnico) svojega delovanja v Ljubljani obhaja jutri gosp. dr. Alojzij Valenta, profesor porodolovja. Njegovi kolegi in čestilci prirede mu pri tej priliki slovesen banket.

— (Stari petaki) veljavni so v prometu samo še do konca tega meseca.

— (Ošpice) razsajajo tako zelo po mestu, da se tej epidemiji dotlej ne bode prišlo v okom, dokler se ljudske šole ne zapro. Naj se tedaj potrebno ukrene, čim preje tem bolje.

— (Vojaška godba) svira jutri popoldne ob 6. uri pod Tivoli. Program: 1. Avancement, koračnica od Melusinija; 2. Ouverture k operi „Marta“ od Flotowa; 3. Alpenstimmen aus Oesterreich — Weinwurm; 4. Fiori italiani, potpourri Stiasnyjev; 5. Walpurgisnacht iz opere „Faust in Margareta“ (Gounod); 6. Veliko četvorka — Strauss.

— (Študentje montanistike) iz Ljubnega, kacic 40, so na vednostnem popotovanju in se denes mudé v Ljubljani. Potem odidejo v Idrijo. Spremljajo jih rektor fakultete in dva profesorja.

— (Iz Središča) se nam pritožuje rodoljub, da na tamošnjeji pošti nastavljená gospica G . . . o slovenskem jeziku niti čuti neče, da nijma niti slovenskih dopisnic in nikakeršnih slovenskih tiskovin in da se celo usoja tržane vprašati porogljivo: „Wie weit werden sie kommen mit diese windische sprache?“ Naj se gospica ne briga, kako daleč pridemo s slovenskim jezikom, ker to ne spada v njen uradniški posel, naj bode malo menj jezična in naj pomisli, da je ona zaradi strank v službi in ne narobe, sicer utegne nastati vprašanje, kako daleč se pride z nemškutarijo, ki je v tako narodnem trgu, kakor Središče, več nego odvišna.

— (V novo bolnico usmiljenih bratov v Št. Vidu na Koroškem) bilo je lani vzprejetih uže 606 bolnikov, mej njimi tudi 42 Kranjcev in 100 Hrvatov. Ker ta dobrodelna naprava brezplačno vzprejema ter vzdržuje vsakoršne bolne, ne glede na njihovo narodnost ali vero, da-

Brrr! gospod urednik, Vi pravite: nehaj, prijatelj, nehaj! Sluga Vaš pokorni odgovarja: sem uže nehal, ne-hal!

Za glavo sem se poprijemal, ko mi je prijatelj Ješprenček razkladal to zadevo o Karlu Obrezi, o katerem smo do zdaj vedeli, da je le neukusen nemškutarsk kričač, a ne tudi The rest is silence.

Zadeva ta bila je dolgo časa zakrita z dračjem in častitljivim brastovim perjem. (Hrastovo perje je baje vrhniškim gasilcem ali „gutschlaucharjem“ posebno pri srci. Nedavno peljali so ga jeden cel voz v Bistro, samo, da je bilo mej perjem tudi nekaj želodov in šišk — pardón! — nemškutarskih gasilcev sem hotel reči in ne želodov in šišk.) Ali do zadeve te pririlo je tudi solnce, in Karel Obreza, nemškutarsk pionir, načelnik „gutschlaucharjev“ in županijsk kandidat na Vrhniki, s Heinejem melanholično prepeva:

„Meine Hühneraugen jucken,
Habe deutsche enge Schuh . . .“

Bodi zdrav, du hoffnungsgrüner Karl!

Mi pa, gospod urednik, hvalimo Boga vsak dan do komolca, da nas nij še obsenčila nemškutarska kultura! Priporočam se.

siravno nijma niti stalnega premoženja niti kacic ustanov, priporočamo, naj slavno občinstvo blagovoli podpirati usmiljenega brata Josipa Hlavačeka, ki z dovoljenjem visoke vlade zdaj v Ljubljani nabira milih darov za omenjeni človekoljubni namen.

— („Vračara ili Baba Hrka“) imenuje se nova opera, katero je naš slavnoznani rojak g. Davorin Jenko ravnokar dovršil. Ker je vsako delo iz njegovih rok izvrstno in veje iz vseh njegovih kompozicij pravi slovanski duh, usojamo se vprašati: bi li ne bilo možno ta umotvor v Ljubljani spraviti na oder?

Izpred porotnega sodišča ljubljanskega.

Dne 19. junija zatožen je bil kmet-k fant Jože Stanovnik hudodelstva uboja. Ker mu je nek kmetski fant rekel, da se ga čisto nič ne boji, akoravno je močan, zgrabil ga je obtoženec in valjala sta se nekoliko časa po tleh, kar sune Stanovnik fanta s svojim nožem v hrbet, da je drugi dan umrl. Stanovnik bil je obsojen na tri leta težke ječe in ima plačati materi ubitega 216 gld. odškodnine.

20. junija bila sta zatožena kmetska fanta 23 letni Ložar Jožef in 22letni Nerad Blaž zaradi hudodelstva požiga. 19. jan. t. l. šla sta nekoliko pijana domov v Lake, vas kamniškega okraja, in si svetila s škopnikom. Ko prideta v gozd Jaka Schusterja, zažgala sta tam nekoliko sesekanega smerečja, katero je bilo lastnina Matije Resnika. Vnel se je gozd in pogorelo ga je kakih 130 do 140 štirjaških sežnjev. Vrednost smerečevja je 2. gld., oškodovanega gozda 5 gld. Oba zatoženca, katera sta uže pet mesecev v preiskovalnem zaporu, tajita hudobni namen. Dr. Zarnik kot zagovornik pravi, da je vsa stvar le igrača pastirjev, in ko bi se vsako tako dejanje kaznovalo kot hudodelstvo požiga, potem bi imelo državno pravdnštvo samo s tem opravek. Fanta sta si zakurila, da bi se grela; da sta bila menj pazljiva, je uzrok, ker sta bila pijana. Ta obravnava desetkrat več velja, kot je gozd vreden, in prav za prav naj bi stroške plačala dotična sodnija, ki je napravila tak zapisnik, da je državno pravdnštvo započelo tožbo in sta bila fanta zaprta po pet mesecev. Porotniki zanikajo jednoglasno vprašanja, in oba zatoženca proglašajo sodišče nekrivima.

21. junija bil je zatožen 20 letni kupčijski vajenec Koš Franc hudodelstva tatvine. Koš je sin železnizkega čuvaja blizo Postojine, rodom Moravec. Bil je kot vajenec v I. Jelovšekovej prodajalnici na Vrhniki blizu tri leta, prvi dve leti prav priden in pošten. Tretje leto pa je počel ponočevati in ko je Jelovšek napravil bilanco, manjkalo je, dasiravno je šla kupčija dobro, vender denarjev. Ko Koš neko popoldne pride zopet pijan domov, reče mu sin g. Jelovšeka, naj se kar pobere. Koš je hotel iti na dvorišče gostilnice „zur Stadt Mantua“, da si naroči voz in se pelje v Postojino. A pokliče ga Gabriel Jelovšek nazaj. Koš pride in zdaj mu povedo, da ga bodo preiskali. Slekli so ga do spodnjih hlač, teh pa Koš nij hotel sleči. Poskušal je vse možno, da bi prišel iz sobe, slabo mu je prihajalo, na stran se mu je mudilo, a nijso ga pustili iz sobe. Slednjič mu hlapec sleče spodnje hlače in iz njih pade 93 desetakov in jeden petak, vkupe 935 gld. Vprašan, kje je dobil toliko denarja, pravi, da mu je dal 200 gld. neki fant, kateri mu bo pisal, kam naj jih pošlje, 730 gld. pa da je dobil v loteriji, ko je pustil v Ljubljani staviti na Temešvar, za kamor niti kolekture v Ljubljani nij in da mu je potovka Reza prinesla denar. Vse to je izmišljeno in zlagano. Pet goldinarjev pa je dobil, ko je hodil k c. k. notarju Muleju pisma podpisavat kot piča, za vsak podpis 10 kr. (Čuden notar, ki pusti pisma podpisavati od tacih mladoletnih fantov! Opom. poročevalca.) Porotniki so jednoglasno potrdili stavljenjo vprašanje, in Koš je bil obsojen zaradi hudodelstva tatvine na štiri leta težke ječe.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Aleksandrija 27. junija. Pri nekeje kupčiji v Benhi jeden Evropec ubit.

Petrograd 27. junija. Imenovan je: Lobanov poslanikom na Dunaji, Mohrenheim poslanikom v Londonu, Nelidov poslanikom v Carjemgradu.

Beligrad 27. junija. Skupščini predložil se je predlog vlade, po katerem naj bi se kaznovali z globo 1000 dinarov tisti poslanci, ki svojevolično (nagajivo) odlože svoj mandat.

Dunaj 26. junija. V pravdi Karla Hoffmanna pritrdili so porotniki na vsa vprašanja, in obtoženec obsojen je na sedemletno težko ječo.

Riga 26. junija. Tukajšnje gledališče vnelo se je ob 1/2 12. uri dopoldne in v notranjih delih pogorelo popolnem. Uzrok požara neznan, izmej ljudij se nihče nij ponesrečil.

Listnica upravnistva. Gosp. F. F. v Gratzen. Poslane kupone smo vračunili; zdaj je naročnina plačana od 31. maja do 30. novembra 1882.

Darila za „Narodni Dom“.

Prenesek . . . 2078 gld. 33 kr.
 Iz pušice v kavarni „Mercur“ . . . 6 „ 40 „
 Iz Serajeva:
 G. Fr. Oblak, računski sovetnik . . . 1 gld. — kr.
 G. R. Perušek, c. kr. profesor . . . 1 „ — „
 G. J. Premrov, računski asistent . . . 1 „ — „
 G. J. Pogorelec, računski oficijal . . . 1 „ — „
 Vkupe . . . 4 „ — „
 Iz pušice v gostilni „pri Škerjancih“ . . . 2 „ 20 „
 V Ložkej dolini darovali:

G. Jakob Vilar Izpod Dola, skozi jedno leto vsak mesec 2 gld., za maj in junij . . . 4 „ — „

G. Jurij Volčič, c. kr. pristav v Ložu, skozi 1 leto vsak mesec 2 gld., za maj in junij . . . 4 „ — „

G. Julče Ruzina v Ložu, skozi 1 leto vsak mesec 1 gld., za maj in junij . . . 2 „ — „

G. Gregor Žerijav, c. kr. sodnik . . . 2 „ — „

G. Avgust Kete, c. kr. pristav . . . 1 „ — „

G. Florijan Vivoda v Ložu . . . — „ 50 „

X skozi 1 leto vsak mesec 50 kr., tedaj za maj in junij . . . 1 „ — „

Y skozi 1 leto vsak mesec 50 kr., tedaj za maj in junij . . . 1 „ — „

G. J. Jerman, c. kr. davkar v Ložu . . . — „ 50 „

G. J. Kveder v Ložu . . . — „ 40 „

G. J. Koznik, kupčijski vodja v Ložu . . . 2 „ — „

G. Ferdinand Turnher v Ložu . . . — „ 30 „

G. Valentin Žvagen, učitelj v Starem trgu . . . 1 „ — „

G. pl. Jos. Obereigner v Snebergu . . . 2 „ — „

G. Martin Schweiger, župan v Starem trgu . . . 2 „ — „

Gospa Schweigerjeva v Starem trgu . . . — „ 50 „

Gospodičina Schweigerjeva v Starem trgu . . . — „ 50 „

Gospodičina Terezija Sterle, učiteljica v Starem trgu . . . 1 „ — „

Gospodičina Jerica Martinčič v Poddolu . . . — „ 50 „

Gospa Vilarjeva v Poddolu . . . 1 „ — „

G. Josip Golf v Ložu . . . — „ 50 „

G. Ivan Planinec v Starem trgu . . . — „ 50 „

G. Tomaž Mlekuž v Starem trgu . . . 1 „ — „

G. dr. Dušan Perišič v Starem trgu . . . 1 „ — „

G. Andrej Sežon v Starem trgu . . . — „ 50 „

G. Gregor Lah, župan v Ložu . . . 2 „ — „

G. Bernard Sporn v Starem trgu . . . 1 „ — „

G. Fran Perušek v Podcerkvi . . . 1 „ — „

G. Radoslav Pianeckij, c. kr. poštar v Starem trgu . . . 1 „ — „

G. Jakob Truška v Snebergu . . . — „ 50 „

G. Franjo Zajec v Sneberku . . . — „ 50 „

G. Gozdarski, c. kr. pristav . . . — „ 30 „

G. A. Sežon, učitelj v Starem trgu . . .	—	50	„	—
G. J. Zagorjan v Poddolu . . .	1	—	„	—
G. J. Modic v Poddolu . . .	—	50	„	—
G. Luka Ravšelj, zidar-ski podvzetnik in posestnik v Poddolu . . .	5	—	„	—
G. Valentin Vicar v Poddolu . . .	2	—	„	—
G. Bl. Lenček, župnik v Starem trgu . . .	2	—	„	—
G. Franjo Žagar v Markovcu . . .	2	—	„	—
G. Ivan Bidlo, gozdar v Snebergu . . .	1	—	„	—
G. Josip Mlakar v Igovasi . . .	1	—	„	—
Iz pušice v čitalnici . . .	16	90	„	—
Iz pušice v krčmi gospoda Laha . . .	5	21	„	—
Iz pušice v krčmi gospoda Benčina . . .	2	10	„	—
Iz pušice v krčmi gospoda Vilarja . . .	6	47	„	—
G. Ivan Brenčina v Starem trgu . . .	1	—	„	—
G. Aud. Hlapše v Ložu . . .	—	50	„	—
G. Fran Ule, mizar v Ložu . . .	—	50	„	—
G. Fran Peče v Starem trgu . . .	5	—	„	—
Tarokisti . . .	—	32	„	—
Vkupe . . .	90	—	„	—

G. Jos. Hora, inženir v Linci (Čech slovenskemu narodu na Narodni dom . . . 1 „ — „
 G. dr. Alfons Mosché v Ljubljani za mesec junij . . . 5 „ — „
 G. dr. Josip Staré v Ljubljani za mesec junij . . . 5 „ — „
 Vkupe . . . 2191 gld. 93 kr.

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
23. junija	Ob 7. uri zjutraj	736-88 mm.	+14-4°C	slaboten vzhod	deloma jasno	16-30 mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	736-20 mm.	+24-9°C	slaboten jugozahod	jasno	
	ob 9. uri zvečer	738-24 mm.	+16-9°C	brezvetrije	deloma jasno	
24. junija	ob 7. uri zjutraj	738-88 mm.	+15-6°C	brezvetrije	jasno	1-50 mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	737-44 mm.	+25-6°C	slaboten jugozahod	jasno	
	ob 9. uri zvečer	739-10 mm.	+20-0°C	brezvetrije	oblačno	
25. junija	ob 7. uri zjutraj	739-00 mm.	+18-3°C	brezvetrije	deloma jasno	0-00 mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	737-92 mm.	+25-0°C	brezvetrije	jasno	
	ob 9. uri zvečer	738-44 mm.	+20-5°C	slaboten jugozahod	oblačno	

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk se je povsod za spoznanje vzdignil in je bil sploh zelo enakomerno razdeljen, tako da je znašal razloček mej maksimum in minimum samo 3 mm. Vetrovi so postali zelo slabotni in jako spremenljivi. Temperatura se je sicer precej vzdignila, vendar je bila povsod komaj normalna; razloček mej maksimum in minimum je znašal 7° C. Nebo je postalo ali popolnem, ali pa vsaj večinoma jasno; vreme se je precej vstanovilo in je postalo sem pa tja uže precej vroče, tako, da se je včasih nagibalo k nevihtam.

Umrlj so v Ljubljani:

23. junija. Rica Weber, inženirjeva hči, 8. dni. Frana Josipa cesta št. 7 za slabostjo.
 24. junija. Alojzij Jerin, čevljarjev sin, 6 tednov. Križevniške ulice št. 7 za božjastjo.
 25. junija. Alojzija Močnik, komisijonarjeva hči, 18 let. Pred Prulami št. 25 za jetiko. — Fran Hoinig, blagajnik, 75 let. Franciškanske ulice št. 8. — Reza Mihelčič, uradnega sluga žena, 52 let. Valvazorjev trg št. 5. za Carcinomo.

Dunajska borza

dné 27. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta . . .	76 gld.	50	kr
Srebrna renta . . .	77	25	„
Zlata renta . . .	95	—	„
1860 državno posojilo . . .	130	20	„
Akcije narodne banke . . .	825	—	„
Kreditne akcije . . .	310	50	„
London . . .	120	30	„
Srebro . . .	—	—	„
Napol. . .	9	55 1/2	„
C. kr. cekini . . .	5	66	„
Državne marke . . .	58	80	„
4% državne srečke iz l. 1854 . . .	250 gld.	120	„
Državne srečke iz l. 1864 . . .	100	170	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta . . .	94	90	„
Ogrska zlata renta 6% . . .	119	85	„
„ 4% . . .	88	05	„
„ papirna renta 5% . . .	86	20	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig. . .	104	—	„
Dunava reg. srečke 5% . . .	100 gld.	113	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi . . .	119	50	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice . . .	99	—	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice . . .	105	—	„

Kreditne srečke . . .	100 gld.	176	„	—
Rudolfove srečke . . .	10	20	„	—
Akcije anglo-avstr. banke . . .	120	123	„	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. . .	225	75	„	—

Zahvala.

Slavna ljubljanska hranilnica je darovala tukajšnje požarne brambi za napravo gasilnega orodja 100 gld.; za ta blagodušni dar se v imenu tukajšnje okolice in v imenu požarne brambe najtopleje zahvaljujem.

V Mokronogu, dné 23. junija 1882.

(425) **Fran Penca,** župan in načelnik požarne brambi.

Zahvala.

Naš blagodušni gospod državni poslanec svetli knez Windischgrätz je daroval tukajšnje požarne brambi 50 gld. podpore za napravo gasilnega orodja; za ta dobrotni dar se zahvaljujem v imenu tukajšnje okolice in požarne brambe.

V Mokronogu, dné 23. junija 1882.

(426) **Fran Penca,** župan in načelnik požarne brambi.

Prodajalnica

se oddaje (419-2)

v Matičinej hiši na Kongresnem trgu št. 7.

Začetek kupčije.

Jemljem si čast naznanjati velečasitemu občinstvu, da sem pričel svojo

trgovino z jermeni in torbami,

prav trdno in dobro, po angleških, francoskih in dunajskih oblikah izdelanimi, in dovoljujem si, za prav mnoga naročila priporočati se velečasitemu občinstvu. Popravlja se točno in dobro.

Anton Košir,

(424) jermenar in torbar.

v Ljubljani, gledališke ulice št. 6.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnenje, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vrani, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar **C. Brady,** Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Frave ima samo: v Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajske cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešimovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisnene besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečaten z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nemalej teh znakov istinitosti, naj se zavržejo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (487-42)